

РЕШЕНИЕ

№ 7122

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Силвана Гълъбова

Членове: Георги Ст. Чехларов
Дора З. Илиева

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева като разгледа докладваното от Силвана Гълъбова Въззивно гражданско дело № 20251100502138 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл.258 – 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ответника „Топ Бет“ ООД срещу решение от 17.10.2024 г. по гр.д. №22862/2023 г. по описа на СРС, 120 състав, с което жалбоподателят е осъден да заплати на Л. П. П. на основание чл.45 вр. чл.49 ЗЗД вр. чл.10г ЗХ сумата в размер на 8593,10 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, както и сумата в размер на 1000,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди като резултат от допускането до участие в онлайн хазартни игри на ищеца, въпреки вписването му в регистъра по чл.10г ЗХ, ведно със законната лихва от 28.04.2023 г. до изплащане на вземането, както и разноски по делото.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е недопустимо – съдът се е произнесъл по недопустими искове, неправилно – постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, и необосновано. Сочи, че предявените искове са недопустими, тъй като представляват злоупотреба с право и поради липса на подлежащо на искова защита материално право. Поддържа, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че е налице противоправно деяние от страна на ответника, тъй като не е уведомен от НАП, че ищецът е вписан като уязвимо лице в регистъра по чл.10а ал.1 ЗХ и за ответника липсва задължение за извършване на проверка в приложно-програмен интерфейс „Предоставяне на справка за уязвимите лица от регистъра по чл.10а ал.1 ЗХ“, както и че НАП е изпратил до ответника потвърждение за регистрация на ищеца за участие в хазартни игри. Твърди също, че липсва причинно-следствена връзка между поведението на ответника и сочените от ищеца вреди, както и че са необосновани изводите на съда относно размера и на имуществените, и на неимуществените вреди. Предвид изложеното, жалбоподателят моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да отхвърли изцяло предявените искове. Претендира разноски.

Въззиваемата страна Л. П. П. в срока за отговор по чл.263 ал.1 ГПК оспорва жалбата и моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Съдът, като обсъди доводите във въззивната жалба относно атакувания съдебен акт и събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и е допустима, а разгледана по същество е **неоснователна.**

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т.1 от ТР №1/09.12.2013 г. по тълк.д. №1/2013 г. на ОСГТК на ВКС. Настоящият случай не попада в двете визирани изключения, поради което въззивният съд следва да се произнесе по правилността на решението само по наведените оплаквания в жалбата.

Процесното първоинстанционно решение е валидно и допустимо. Неоснователни са твърденията на въззивника за недопустимост на първоинстанционното решение поради злоупотреба с право и поради липса на подлежащо на искова защита материално право.

Злоупотребата с права в трайната съдебна практика се определя като противоправно, като недобросъвестно упражняване на право – за да бъдат увредени права и законни интереси на други /чл.57 ал.2 КРБ/, но също и в противоречие с интересите на обществото /чл.8 ал.2 ЗЗД/, когато е налице съществено разминаване между целта, за която правото е предоставено, и целта, за която то се използва. Справедливите граници за упражняването на едно материално или процесуално право е преди всичко задоволяване на интереси, които законодателят счита достойни за защита; както и постигането на правомерни цели. Когато упражняването на правото противоречи на неговото социално предназначение, то се осъществява отвъд тези граници и ще представлява злоупотреба с право, ще бъде неправомерно. В случая са предявените иски за заплащане на обезщетения за вреди от неправомерно поведение на служители на ответното дружество, изразяващо се в допускане до участие в хазартни игри в нарушение на разпоредби от ЗХ, т.е. липсва разминаване между целта, за която е предоставено и целта, за която се използва, правото за обезщетение от деликт.

Правото на иск е възможността на всеки да се обърне към съда, за да защити свои нарушени права, да установи съществуването или несъществуването на правно отношение или да поиска изменение/прекратяване на такова, ако законът го позволява. Процесуално право на иск има всеки, който твърди, че притежава определено субективно право, което не може доброволно да осъществи. Обективните и субективни предели на правния спор, в рамките на който съдът дължи произнасяне, се очертават от ищеца с исковата молба. Спорното материално право, предмет на защита с иски, се индивидуализира чрез обстоятелствената част и петитума на исковата молба /чл.127 ГПК/. Наведените в обстоятелствената част на молбата фактически твърдения и формулирания във връзка с тях петитум са определящи да вида и за правната квалификация на предявения иск, по който съдът трябва да се произнесе с решението си, за да разреши въведения от ищеца спор. В процесния случай ищецът се позовава на деликтната отговорност, уредена от общото правило, че „всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму“, и именно в рамките на това спорно материално право се е произнесъл и първоинстанционният съд.

Решението е и правилно, като въззивният състав споделя мотивите му, поради което и на основание чл.272 ГПК препраща към мотивите на СРС. Във връзка доводите в жалбата за неправилност на решението, следва да се добави и следното:

Основен принцип в правото е, че всеки носи отговорност само за своите деяния. В чл.49 ЗЗД е предвидено изключение от това общо правило, като е предвидено, че този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от негово противоправно действие при или по повод изпълнението и. За възникване на отговорност по чл.49 ЗЗД е необходимо да бъдат установени следните предпоставки: вреди, причинени на пострадалия, вредите да са причинени от лице, на което ответникът е възложил някаква работа, да са причинени от противоправно действие при или по повод изпълнението на работата, възложена от ответника и причинителят на вредата да има вина за причиняването и. Непозволеното увреждане е сложен юридически факт, елементи на които са: деяние /действие или бездействие/, вредата, противоправността на деянието, причинна връзка и вината, съединени от правна норма в едно единство. Деянието трябва да е противоправно и виновно, вината се предполага до доказване на противното, а основният елемент на непозволеното увреждане е вредата и тя се схваща като промяна чрез смущение, накърняване и унищожаване на имуществото, телесната цялост и здраве, душевност и психическо състояние на човека. Причинната връзка е обединяващият елемент на всички останали елементи, за да е налице фактическият състав на непозволеното увреждане, като вината не се предполага, а следва да се докаже от увредения.

За основателността на исковете за вреди в тежест на ищеца е да докаже, че в причинна връзка от виновно противоправно деяние на работници или служители на ответника, е претърпял вреди, както и какъв е техният действителен вид и размер.

В тежест на ответника е да докаже положителният факт на плащане на обезщетението.

Със ЗХ са въведени мерки за защита, които имат за цел забрана или недопускане до участие в хазартни игри, за да се намалят или избегнат потенциални негативни икономически, социални и личностни последици за уязвими лица и техните близки – чл.10в ал.1, като в ал.2 на същата разпоредба за изброени кои лица са уязвими и сред тях, според т.3, попада всяко лице, което смята, че има проблем с хазарта. Съгласно чл.10в ал.3 ЗХ, лицата по ал.2 т.3 и 4 може да поискат да не бъдат допускани до участие в хазартни игри, организирани от лицата по [чл.4 ал.1 т.1, 4 и 5](#), и до участие в хазартни игри, организирани онлайн, като за целта Националната агенция за приходите създава и поддържа регистър на лицата по [чл.10в ал.3](#) /чл.10г ал.1 ЗХ/. Разпоредбите на чл.10д ЗХ уреждат уведомяването и достъп до регистъра - Националната агенция за приходите уведомява организаторите на хазартни игри за лицата, включени в регистъра по [чл.10г ал.1](#) /чл.10д ал.1/, като достъп до данните в регистъра по [чл.10г ал.1](#) при спазване на [Закона за защита на личните данни](#) имат само длъжностни лица, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, както и служители, определени от организаторите на хазартните игри по ал.1. Императивната разпоредба на чл.10д ал.3 ЗХ задължава организаторите на хазартни игри по ал.1 да не допускат вписаните в регистъра лица до участие в организирани от тях игри. В Наредба за условията и реда за регистрация и идентификация на участниците, съхраняването на данни за организирани онлайн залагания на територията на Република България и за подаване на информация за хазартните игри към сървър на Националната агенция за приходите подробно са разписани правила за регистрация и идентификация на участниците в онлайн залагания в централната компютърна система /ЦКС/ на организаторите на хазартни игри, като съгласно чл.4 ал.1, организаторите извършват регистрация само на лица, предоставили информацията по [чл.3](#) /гражданство на лицето; имена по документ за самоличност; идентификационен номер на лицето/, които не са вписани в регистъра по [чл.10г ЗХ](#) към датата на регистрация.

В настоящия случай от приетото по делото заключение на СПЕ, което въззивният съд кредитира напълно, както и от показанията на свид. В. Д., по делото е установено при условията на пълно и главно доказване, че ищецът е хазартно зависим, не може да

контролира поведението си при залагане или достъп хазартни игри – налице е разстройство на поведението при възможността да достъпи хазартни игри, т.е. същият е уязвимо лице по смисъла на цитираната по-горе разпоредба на чл.10в ал.2 т.3 ЗХ.

От приетото по делото допълнително заключение на СТЕ, което настоящият съдебен състав кредитира напълно, се установи, че ищецът е бил вписан в регистъра на уязвими лица по чл.10г ал.1 ЗХ на 12.12.2022 г., т.е. бил е в регистъра към процесния период.

От приетото заключение на СТЕ, което съдът кредитира напълно, се установява, че е извършена регистрация на акаунт на името на ищеца в платформата „8888.bg“, която регистрация е била потвърдена от системите на НАП, като към системата на организатора под формата на върнато съобщение-потвърждение за получено XML съобщение са били изпратени данни за регистрационен ID на участника и регистрационни данни, генерирани от сървъра на НАП, като влизанията от същия акаунт за извършвани в периода от момента на последната активност в 11:32 ч. на 21.02.2023 г., а в 13:29 ч. на 21.02.2023 г. акаунта е бил деактивиран по искане на потребителя. От заключението се установява още, че не се установени данни, които в процесния период да са били изпратени от сървъра на НАП към системата на организатора под формата на върнато съобщение-потвърждение за получено XML съобщение, относно уведомяване на организатора на хазартни игри „Топ Бет“ ООД за лицата, включени в регистъра по чл.10г ал.1 ЗХ, като за процесния период НАП не са имали техническа готовност за осъществяване на ефективни дейности по уведомяване и предоставяне на достъп до регистъра. В о.с.з. вещото лице сочи още, че от момента на регистрацията на ищеца до момента на deregистрацията на профила му информация за регистрирано съобщение на сървъра на НАП, че ищецът е включен в регистъра на зависимите лица не е получена на сървърите на НАП. От приетото по делото допълнително заключение на СТЕ, което съдът също кредитира напълно, се установява, че чрез услугата приложно-програмен интерфейс /API/ „Предоставяне на справка за уязвимите лица от регистъра по чл.10г ал.1 ЗХ“ за периода 12.12.2023 г. – 22.02.2023 г. няма извършени справки от името на дружеството-ответник за ищеца, като НАП е предоставил възможност за проверка от страна на организаторите на хазартни игри в регистъра на уязвимите лица за вписаните в него лица чрез посочената услуга на посочен електронен адрес. Достъпът се осъществява на посочен адрес, като за това е необходим квалифициран електронен подпис.

Регистърът на уязвимите лица по чл.10г ал.1 ЗХ е част от мерките за отговорен хазарт България. Тази мярка осигурява правна защита на хора, които имат проблем с хазартната зависимост, и поставя ясни задължения за хазартните оператори – да отказват достъп на вписаните лица до физически обекти и до онлайн хазартни платформи. Настоящият въззивен състав намира, че в случая ответното дружество в качеството му на организатор на онлайн хазартни игри, е извършило нарушение на императивните разпоредби на чл.10д ал.3 ЗХ и чл.4 ал.1 Наредба за условията и реда за регистрация и идентификация на участниците, съхраняването на данни за организиранията онлайн залагания на територията на Република България и за подаване на информация за хазартните игри към сървър на Националната агенция за приходите, задължаващи организаторите на хазартни игри да не допускат вписаните в регистъра лица до участие в организиранията от тях игри и да извършват регистрация само на лица, които не са вписани в регистъра по чл.10г ЗХ към датата на регистрация. Установи се, че дружеството-ответник не е извършило през процесния период справка в приложно-програмния интерфейс /API/ „Предоставяне на справка за уязвимите лица от регистъра по чл.10г ал.1 ЗХ“, за което е била предоставена от НАП възможност за проверка от страна на хазартните оператори, т.е. ответното дружество е имало достъп до регистъра на уязвимите лица по чл.10а ал.1 ЗХ, респ. могло е да изпълни задълженията си да откаже достъп и да не извърши регистрация на ищеца в качеството му на вписано в цитирания регистър лице. Ирелевантно за задълженията на хазартния оператор е обстоятелството дали изрично е бил уведомен от НАП за лицата, включени в регистъра по чл.10г ал.1 ЗХ, след като за него е съществувала възможност преди

да извърши регистрацията на лицето и да го допусне да извърши необходимата проверка дали лицето не е уязвимо по смисъла на ЗХ и не е вписано в съответния регистър. Установи се наличието на виновно и противоправно поведение на служителите на ответника.

С оглед на изложеното, налице са предпоставките за ангажиране на отговорността на ответното дружество по [чл.49 ЗЗД](#) за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени и неимуществени вреди.

От приетото по делото заключение на ССЧЕ, което настоящият съдебен състав кредитира напълно, се установява, че за процесния период ищецът е заложил суми към ответника в общ размер на 20 480,00 лв., а е получил от ответника преводи в общ размер на 11 886,90 лв.

Ето защо, следва да се приеме, че в резултат на процесните залагания ищецът е реализирал имуществени вреди от категорията на претърпените загуби в размер на сумата от 8593,20 лв. Налице е причинна връзка между противоправното поведение на ответника и претърпените от ищеца имуществени вреди.

Съгласно чл.52 ЗЗД размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост, като преценката следва да се извърши въз основа обективни и доказани по делото факти. Съдебната практика приема като критерии за определяне на справедливо обезщетение житейски оправданото и утвърденото в практиката обезщетение за аналогични случаи, но съобразени с конкретния случай.

От показанията на свид. В. П.а се установява, че след вписването в регистъра на НАП ищецът е бил допуснат да залага и е заложил цялата си заплата, в резултат на което е изпаднал в депресия, чувствал се е виновен и безсилен.

При определяне на обезщетението настоящият съдебен състав съобразява естеството на извършеното деяние, възрастта на пострадалото лице, негативното отражение в психо-емоционален план като резултат от извършения деликт, дългогодишната борба на ищеца с хазартната зависимост. С оглед на изложеното, съдът счита, че справедливото обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди е в размер на сумата от 1000,00 лв.

Поради изложеното и поради съвпадане на крайните изводи на двете съдебни инстанции, обжалваното решение следва да бъде потвърдено изцяло.

С оглед изхода на делото и направеното искане на въззиваемата страна на основание чл.78 ал.3 ГПК следва да се присъдят разноски във въззивното производство в размер на сумата от 1700,00 лв., представляваща адвокатско възнаграждение. Възражението на въззиваемата страна за прекомерност на заплатеното от въззивника адвокатско възнаграждение е неоснователно. По делото е представен договор за правна помощ, сключен между въззиваемата страна и Адв. дружество „К. и партньори“, според който е договорено и заплатено адвокатско възнаграждение по настоящето дело в размер на сумата от 1700,00 лв. Според решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-483/22, правилото на чл.78 ал.5 ГПК, че при намаляване на адвокатското възнаграждение поради прекомерност съдът не може да пада под минимума в Наредба №1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, не се прилага. В пар.2 Наредба №1/09.07.2004 г. са определени критериите за преценката за „фактическа и правна сложност“ при определяне размера на възнаграждението. Договореното по настоящето дело адвокатско възнаграждение съответства изцяло на естеството на правния спор, вида и обема на предоставената правна защита.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение №18716/17.10.2024 г., постановено по гр.д. №22862/2023 г. по описа на СРС, ГО, 120 състав.

ОСЪЖДА „Топ Бет“ ООД, ЕИК 206153154, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша“ №180, ет.3, ап.9, да заплати на **Л. П. П.**, ЕГН *****, адрес: гр. София, ж.к. *****, на основание чл.78 ал.3 ГПК сумата от **1700,00 лв.**, представляваща разноси във въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС с касационна жалба в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____